

سازماندهی در دل اعتراضات جاری

شهلا دانشفر و اصغر کریمی

شهلا دانشفر: بار دیگر شعارهای مرگ بر جمهوری اسلامی، جمهوری اسلامی، جمهوری اسلامی نمیخواهیم، نمیخواهیم، مرگ بر دیکتاتور و شعارهای ضد حکومتی دیگر به کف خیابانها آمده است. در کنار آن اعتراضات گسترده ای در سطح جامعه مثل اعتصاب سراسری کارگران پیمانی نفت، تجمعات و ادامه اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه، و همینطور اعتراضات بخش های مختلف جامعه مثل کشاورزان و دامداران را در شهرهای مختلف شاهد هستیم. خیزش مردمی از خوزستان سربلند کرد و جرقه اش زده شد. علیه بی آبی بود. دامنه اش به شهرهای دیگر کشیده شد. این اعتراضات در اصفهان، تبریز، مشهد، مناطقی از تهران، کرج، سنندج، الیگودرز، و در بسیاری از شهرهای دیگر تکثیر

شد. همه این اعتراضات یک مضمون واحد دارد
آنهم "جمهوری اسلامی نابود باید گردد. این
مضمون واحد همه همبستگی ها و اتحادهای
مبارزاتی در سطح جامعه است. این مضمون
واحد همه این اعتراضات در چنین سطح
گسترده ایست. این شرایط ویژه امروز ایران و
فاز جدیدی در جنبش سرنگونی است. در این
شرایط چه فعالیتهایی میتوان داشت؟ چگونه
میشود سازماندهی کرد؟ چه گامهایی همین
امروز باید برداشت تا مبارزات خود را جلوتر
ببریم؟ اینها موضوعاتی است که در مورد آنها
با اصغر کریمی گفتگو خواهیم داشت.

اصغر کریمی این برنامه سازمانده است و اساسا
به لحاظ سازماندهی، راهکارها، کارزارهای

مبارزاتی و وضعیت امروز را نگاه میکنیم و بحث و گفتگو میکنیم. طبعاً در این برنامه سخن ما رو به اکتیویست های اجتماعی و فعالین حزب است. سخن ما رو به بخش های معترض جامعه است. قبل از اینکه وارد نکات عملی تری بشویم میخواهم بپرسم که تصویر شما از اوضاع امروز جامعه چیست تا بتوانیم از آن استنتاجات عملی برای امر سازماندهی بگیریم؟

اصغر کریمی: اتفاقات بسیار مهمی در جریان است. چند سال است اعتراضات و اعتصابات و خیزش ها در جریان است اما هر بار مردم جلوتر میایند و رژیم عقب تر میرود، مردم متحدتر میشوند و رژیم درمانده تر و نیروی سرکوب بی روحیه تر. آنچه این روزها در خوزستان میگذرد

و همبستگی وسیع مردم با آنها طلایه های یک انقلاب عظیمی است که دارد شکل میگیرد و جامعه بار دیگر روی پنجه های پامی ایستد که به حکومت و بنیادهایش یورش ببرد. این اتفاقات حلقه ای از زنجیری است که دیگر قرار نیست هشت سال و ده سال بین آنها فاصله بیفتد. دو هفته قبل از خوزستان مردم در چندین شهر علیه قطع برق به خیابان ریختند، بعد خیزش مردم در شهرهای خوزستان بود و خوزستان زمینه را آماده کرد که مردم در شهرهای تهران و اصفهان و تبریز و لرستان و غیره دست به اعتراض بزنند و این زنجیره ادامه پیدا میکند. همینطور که شما اشاره کردید این اعتراضات همزمان است با اعتصاب دهها هزار کارگر نفت و اعتصاب پیگیر کارگران هفت تپه و سایر

اعتصابات کارگری که هر روز اتفاق می افتد و سایر اعتراضات و کارزارهایی که بخش های مختلف مردم دارند. اینها همه نشان میدهد که اوضاع با گذشته خیلی فرق کرده است. همبستگی بی نظیری با مردم خوزستان شد که سابقه نداشت از نویسندگان و هنرمند و ورزشکار تا تشکل های کارگری و معلمان و دانشجویان، خانواده های دادخواه و وکلا و روزنامه نگاران، در داخل و خارج کشور و همینطور با انعکاس وسیع در رسانه ها و اختلافات درون حکومتی ها و بی روحیه گی نیروهای سرکوب همه اینها نشان میدهد که جامعه دارد وارد فاز تازه ای میشود و فعالین لازم است آمادگی تازه ای با این شرایط داشته باشند.

شهلا دانشفر: اوضاع خطیری است. شما از آمادگی صحبت کردید. این آمادگی را چگونه میتوان داشت؟ در خطوط کلی شما چه توضیحی بر روی این آمادگی دارید؟

اصغر کریمی: اولین مساله داشتن افق و تحلیل روشنی از اوضاع است. شناخت درست اوضاع کلیدی است که فعالین عمق روندها را ببینند، فضای تازه ای که شکل گرفته است و در نتیجه زمینه برای خیزش ها و همبستگی های بیشتری فراهم است و بخش های جدیدی که تا بحال بهر دلیلی ساکت بودند دارند به میدان میایند. دیدن اینها به فعالین کمک میکند که با دید وسیعتر و عمیق تری و با آمادگی بیشتری به استقبال اوضاع بروند. مثلا اخیرا ۵۵ فعال

رسانه ای که از صد فیلتر گذشته اند تا امکان کار در یک رسانه داخل کشوری مجاز را پیدا کرده اند، در حمایت از مردم خوزستان بیانیه دادند و جمهوری اسلامی را محکوم کردند یا ۲۳۰ وکیل دسته جمعی جمهوری اسلامی را محکوم کردند که چرا مردمی را که برای خواست عادلانه شان اعتراض میکنند را سرکوب کردید، ورزشکاران و هنرمندان بیشتری به میدان آمدند و همه اینها را موقعی که کنار هم میگذارید نشان میدهد که اوضاع طوری نیست که با سرکوب آرام شود. لحن مقامات هم متفاوت از گذشته بود و شروع به دلجویی از مردم کردند که مردم حق دارند اعتراض کنند! اینها همه شواهدی بر تغییرات مهمی به نفع مبارزه مردم است. علاوه بر این داریم به

طرف مهر میرویم که مدارس و دانشگاه ها هم باز میشوند و نیروی عظیمی همدیگر را پیدا میکنند و اینها مجموعه وظایف و فعالیت هایی را در دستور فعالین قرار میدهد.

شهلا دانشفر: شما از بخش های مختلف جامعه صحبت کردید. یک بخش بسیار مهم جنبش کارگری است که در واقع نقش مهمی داشته است در کشیده شدن اوضاع به شرایط کنونی. امروز نیز ویژگی این شرایط اینست که در کنار اعتراض در کف خیابان اعتصابات کارگری در سطح وسیعی در جریان است. خوبست مکثی بر سر همین موضوع داشته باشیم. چون اعتصابات یک وجه مکمل اعتراضات در کف خیابان است. تداوم بیشتر به این اعتراضات

میدهد و تقویت کننده آنست. و این یک فاز
جلوتری است. در زمینه جنبش کارگری چه
کارهای بیشتری برای به حرکت درآمدن جنبش
کارگری با تمام ظرفیت هایی که دارد در دستور
قرار میگیرد؟

اصغر کریمی: نکات متعددی وجود دارد و من
سعی میکنم سه نکته را توضیح بدهم. یکی
اینکه زمینه برای اعتصابات سراسری دارد
آماده تر میشود. اعتصاب سراسری کارگران
نفت بویژه با توجه به وزن و جایگاهی که در
جامعه دارند، و تجارب اعتصابات سراسری
قبلی در بخش هایی مانند مخابرات و راه آهن
و یا اعتصابات سراسری معلمان و تجمعات
سراسری بازنشستگان و اعتصابات سراسری

رانندگان کامیونها همه اینها در شرایط جدید
زمینه هایی برای اعتصابات سراسری در مراکز
بیشتری است. بویژه در مراکزی مانند نفت و
معلمان و آتش نشانی و مخابرات و راه آهن و کادر
درمان و ... که سراسری هستند و در شهرهای
مختلف شعبات آنها وجود دارد امکان دست
زدن به اعتصابات سراسری بیشتر وجود دارد
و فعالین کارگری باید به این مسئله توجه کنند
و آمادگی پیدا کنند. دوم مسئله همبستگی
است. همبستگی قابل توجهی با کارگران نفت
شد ولی میتوانست ابعاد وسیعتری هم بخود
بگیرد. تمام هنرمندان و ورزشکاران و وکلا
و روزنامه نگاران و غیره که از خیزش مردم
خوزستان دفاع کردند جا دارد از اعتصاب
کارگران نفت و خواست های طلبانه آنها

هم حمایت کنند یا کارگران هفت تپه که آنرا پایتخت اعتصاب جهان نامیدند و وسیعا در قلب مردم جا گرفت امروز انتظار می‌رود تمام تشکل‌ها و خانواده‌های دادخواه و غیره و همه کسانی که از مردم خوزستان دفاع کردند با کارگران هفت تپه هم بعنوان یک سمبل اعتصاب و اعتراض اعلام همبستگی کنند و از خواست‌های آنها حمایت کنند و حکومت را تحت فشار قرار دهند. و نکته سوم شورای سازماندهی اعتراض است. شرط تحقق همه اینها و اعتصابات و اعتراضات سراسری در میان معلمان و بازنشستگان و بخش‌های مختلف کارگران سازماندهی است. هیچگاه در تاریخ این کشور این تعداد فعال روشن بین و آگاه و توانا که نه توهمی به هیچ اصلاح طلبی دارد و

نه به جنبش های قومی یا مذهبی، و با خواست های روشن پا به میدان مبارزه گذاشته اند وجود نداشته است. در دل اینهمه اعتراض و اعتصاب هزاران فعال و رهبر شکل گرفته که نقطه قوت بسیار مهمی در شرایط امروز جامعه ایران هستند که امکان سازماندهی های بسیار بزرگتر و بادوام تر را فراهم کرده اند. فعالین باید به این نیروی عظیم توجه کنند و در دل همه جنبش های حق طلبانه هم این فعالین حضور دارند میتوانند شوراهای سازماندهی اعتراضات را شکل بدهند تا خودشان را آماده کنند برای رفتن به دل طوفان عظیمی که در جامعه دارد شروع میشود.

شهلا دانشفر: شما تصویری از جنبش کارگری

دادید و به نکاتی اشاره کردید. برویم سراغ دانشگاهها. همانطور که اشاره کردید به زودی دانشگاهها باز میشود و به مهرماه نزدیک میشویم. قبل از اینهم که به مهرماه نزدیک شویم بالاخره دانشجویان از طریق مدیای اجتماعی بر سر مسایل مبارزاتی خود گفتمان دارند. با توجه به اوضاع سیاسی ای که در آن قرار داریم در این زمینه چه تاکیداتی دارید؟ در این شرایط این بخش از جامعه چه نقشی میتوانند داشته باشند؟

اصغر کریمی: بعد از آبان ۹۸ و علیرغم کشتار حداقل ۱۵۰۰ نفر از مردم معترض و دستگیری هزاران نفر از آنها، جامعه مرعوب نشد و بدنبال جنایت جمهوری اسلامی در سرنگونی هواپیمای

اوکراین، تظاهرات های بزرگی در تهران و چندین شهر شکل گرفت که دانشجویان ستون فقرات اصلی این اعتراضات بودند. دانشجویان چنین نقش مهم سیاسی و سازمانگرانه ای در جامعه دارند، شرایط امروز هم مناسب تر از دو سال قبل است، انتظار میرود که دانشجویان نقش خیلی بیشتری در اوضاع کنونی داشته باشند. لازم است خودشان را آماده کنند، شورای صنفی در نزدیک به صد دانشگاه دارند و از همین الان باید خودشان را آماده کنند که مهر که دانشگاهها شروع میشود نقش خود را ایفا کنند. دانشجویان شبکه های خود را دارند و مرتب بیانیه میدهند قاعدتا باید شاهد حمایت گسترده تر آنها از مردم خوزستان و اعتصاب نفت میبودیم.

شهلا دانشفر: با توجه به کمبود وقت اجازه بدهید در بحث کمی میان بر بزنیم. در اعتراضات مردمی اخیر شاهد دستگیری‌هایی بوده ایم. هم در خوزستان و هم در شهرهای دیگر. در رابطه با این مساله چه نکاتی مورد تاکید شماست؟

اصغر کریمی: عرصه مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی یکی از تعرضی‌ترین، سیاسی‌ترین و پیشروترین عرصه‌های مبارزه مردم است و می‌بینیم که اژه‌ای مسئله "عفو" تعدادی از زندانیان سیاسی را مطرح میکند. موقعی که مردم خیزش میکنند، به خیابان می‌آیند و علیه جمهوری اسلامی و خامنه‌ای شعار میدهند و

حکومت از "عفو" زندانیان صحبت میکند این یعنی جمهوری اسلامی کم کم دارد میگوید صدای انقلابتان را میشنوم صدای خیزش هایتان را میشنوم و تعدادی از دستگیر شدگان آبان و غیره را آزاد میکنم. این نشاندهنده موقعیت شکننده و متزلزل حکومت در مقابل مردم است. وقت آن است که جنبش برای آزادی زندانیان سیاسی را گسترش بدهیم، مقابل زندان ها و مراکز حکومت جمع شویم و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط و بدون وثیقه زندانیان سیاسی و کلیه دستگیر شدگان اعتراضات در خوزستان و سایر شهرها شویم. وقت آن است که این جنبش را بیشتر سازمان بدهیم و یک اعتراض سراسری در همه شهرها راه بیندازیم.

شهلا دانشفر: تاکیدات مهمی شد. یک کارزار مهم در این شرایط کارزار برای آزادی بازداشت شدگان و باز کردن زندانهاست. شعار زندانی سیاسی آزاد باید گردد باید یک شعار یک شعار مهم و سراسری در تمام شهرها باشد. همچنین در کنار خانواده ها قرار بگیریم و عزیزان دستگیر شده را از زندان آزاد کنیم. این حرکت یک قدم مهمی برای پیشروی بیشتر در اعتراضات مردمی است. اما برویم سراغ خیابان. از ما میپرسند چگونه میشود در این اعتراضات سازمانیافته تر شرکت کرد؟ با چه شعارهایی شرکت کنیم و شما تاکیداتی دارید؟ پاسخ شما به این سوالات چیست؟

اصغر کریمی: خیزش‌ها معمولاً از قبل خبر نمیکنند، مردم به تنگ آمده‌اند و هر لحظه ممکن است جرقه شورش زده شود. ولی با توجه به اینکه تعداد فعالین هم در همه شهرها زیاد است، هر اتفاقی بدون برنامه قبلی هم که اتفاق بیفتد تعدادی فعالین در آن حضور دارند. اولین مسئله داشتن شعارهای آماده و متحد کننده است البته مردم شعار محوری شان بدست علیه جمهوری اسلامی و خامنه‌ای است، همین امروز مادران دادخواه جمع شده بودند و شعار میدادند بسه بسه بردگی بسه یعنی دارند زیراب همه چیز را میزنند. با اینهمه نقش فعالین مهم است که در مقابل شعارهای قومی و مذهبی و تفرقه افکنانه که ممکن است جایی سر داده شود شعارهای متحد

کننده را مطرح کنند و مردم هم فوراً استقبال میکنند. علاوه بر شعارهای علیه جمهوری اسلامی شعارهایی مانند زندانی سیاسی آزاد باید گردد، معیشت منزلت حق مسلم ما است، حکومت ضد زن نمیخواهیم و کلاً شعارهایی که خواست همه مردم علیه فقر و محرومیت و بیحقوقی را نمایندگی کند، با این شعارها عملاً فعالین میتوانند فضا را در دست بگیرند و جلو شعارهای تفرقه افکنانه و انحرافی را بگیرند. طبعاً در شرایط مساعد داشتن پلاکارد و بنرهای بزرگ هم مطرح میشود. داریم بطرفی میرویم که اعتراضات با ریتم سریعتری اتفاق می افتد و باید برای این شرایط آمادگی داشته باشیم.

شهلا دانشفر: دقیقاً همینطور است. یکی از

خط قرمزهای ما شعارهایی است که تفرقه قومی ایجاد میکند. یا شعارهایی که سعی میکند رنگ مذهبی به اعتراضات ما بزند برای اینکه مبارزه را در چهارچوب سیستم حاکم نگاه دارد. یا شعارهایی که اعتراض مردم را به دنبال این بخش و آن بخش حکومت میکشاند. مردم در مبارزاتشان همه اینها را تماما تجربه کرده اند. هر چه شعارها متحد کننده تر و انسانی تر باشد و درد اجتماعی همه بخش های جامعه را بیان کند، به همان درجه موفق تر خواهیم بود که این نوع تشبثات را به انزوا بکشانیم. راه ایزوله کردن این گونه تحرکات حضور فعال ما و شعارهای متحدکننده ما و گذاشتن جهت امید بخش و روشنی در مقابل مردم است. و این نه فقط در طول تظاهرات بلکه قبل و

بعد از تظاهراتها و در جمع هایی که داریم باید انجام گیرد. با مردم صحبت کنیم و بگوییم که ما به کدام سو میرویم. تفاوتها کجاست، چه خطراتی مبارزات ما را تهدید میکند و سمت و سوی موفقیت و پیروزی ما کجاست. به این شکل است که خواهیم توانست دخالتگر باشیم و اعتراضات را در جهت یک انقلابی انسانی با خواستههایی انسانی مدیریت کنیم. این نکته بسیار مهم است و بخشی از کار ماست. در عین حال اطلاع رسانی، تماس روزانه اکتیویست ها با هم و بویژه فعالین حزبی با یکدیگر و رصد کردن سیر اوضاع همه و همه بسیار مهم است. برای اینکه جوابگوی این سیر پر شتاب اوضاع سیاسی باشیم و بتوانیم با آمادگی به استقبال این اوضاع برویم و خودمان مبتکر به راه

انداختن کارزارهایی باشیم. اینها وجوه دیگری از تاکید ما در شرایط سیاسی امروز است. اما اجازه بدهید به آخرین موضوع بپردازیم، مساله اینترنت. جمهوری اسلامی یکی از شگردهایش قطع اینترنت است برای اینکه جلوی اطلاع رسانی مردمی را بگیرد و هم بتواند از ادامه کاری اعتراضات جلوگیری کند و بعد هم بگوید که خبری نیست و به سرکوبگری هایش ادامه دهد. در عین حال نگذارد صدای اعتراضات مردمی جهانی شود. در این مورد صحبت شما چیست؟

اصغر کریمی: یک نکته در مورد شعارها اشاره کنم بعد به سوال شما هم جواب بدهم. در شهرهای خوزستان شعارهای مردم اساسا به

زبان عربی بود و شعار اصلی شان الشعب یرید اسقاط النظام بود که یعنی مردم سرنگونی نظام را میخواهند. حالا ممکن است همین شعار را در آذربایجان به ترکی بگویند یا جای دیگری به زبان دیگری. این مهم نیست مردم به چه زبانی شعار میدهند مهم این است که همین شعارهای سرنگونی همه جا مطرح شود. چون اصل نظام و راس آن یعنی خامنه ای را که سمبل نظام است نشانه می‌رود.

در مورد قطع یا محدودیت های اینترنت که الان در مجلس هم تصویب کرده اند، خود این تشتت درون حکومت و بحران اقتصادی اش را بیشتر میکند اما جمهوری اسلامی به جایی رسیده که هیچ چیز جز نجات خودش برایش

مطرح نیست. حکومت چنان با سر دارد سقوط میکند که همه فعل و انفعالاتش مقابله با مردم برای نجات خودش است. هم باید در مقابل این سیاست محدودیت اینترنت ایستاد و اعتراض کرد و فشار آورد که نتوانند اینکار را بکنند و هم اینکه بالاخره باز هم در جریان خیزش ها اینترنت را قطع میکنند شبیه کاری که در خوزستان کردند و فعالین باید آمادگی مقابله با این وضعیت را هم داشته باشند. اگر شبکه های خبررسانی داشته باشیم و این شبکه ها در شهرهای مختلف با هم در ارتباط باشند و بلافاصله خبرها را به هم برسانند، این نیرو اینقدر وسیع است که کاملاً عملی است که قطع اینترنت مانع خبررسانی نشود. این مساله فوق العاده از نظر روانشناسی مبارزه مهم

است چون موقعی که کلیپ های اعتراضات پخش نشود عده ای از مردم فکر میکنند دیگر خبری نیست و این روحیه ها را پایین میآورد. باید وسیعا خبررسانی و شبکه های خبری را سازمان داد تا خبرها و کلیپ ها به هر رسانه ای که اعتراض مردم را منعکس میکند از جمله حزب کمونیست کارگری و تلویزیون کانال جدید برسد.

شهلا دانشفر: در عین حال اعتراض مستقیم به این سیاست جمهوری اسلامی مهم است. نمونه آن در نیشکر هفت تپه است که کارگران با شعار حامی مفسد هستند از اینترنت میترسند صدای اعتراض خود را به این مساله بلند کردند. این موضوع را باید به اعتراضی وسیع در سطح جامعه تبدیل کرد و در مقابل

آن ایستاد. جمهوری اسلامی در موقعیت بسیار
ضعیفی قرار دارد و هر واکنشی فشار به آن وارد
میکند. بخصوص همانطور که شما اشاره کردید
در درون خودشان نیز بر سر این موضوع جنگ
و نزاع هست. حتی قطع اینترنت به خودشان
نیز صدمات اقتصادی وارد میکند. از همین
رو بین حکومتیان بر سر این موضوع تشتت
بسیار است. بنابراین اعتراض به نفس این کار
نیز یک بخش مهم از مساله است. ضمن اینکه
همانطوری که اشاره کردید خبررسانی و ایجاد
شبکه های خبررسانی و انتقال سریع اخبار
و گزارشات به کانال جدید و کمیته سازمانده
بسیار مهم است. متشکرم اصغر کریمی که در
این برنامه شرکت کردید.

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام